

ere stillede til Lovforslagets § 12, hvorved ganske vist nogen Forvaltningsmyndighed gaaer over paa de valgte Medlemmer —, at den ærede Indenrigsminister da, bebreidende mig dette, foreholder mig, at det Princip, som den ærede Minister havde gennemført i Lovforslaget, derved bliver noget brudt. Og noget lignende gjælder egentlig ogsaa med Hensyn til den ærede Ministers Bemærkninger om Ordet Ordsfører. Der er ikke blot fra min Side, men jeg tør vistnok sige fra Fleertallet af Udvalgets Medlemmers Side, blevet viist en høi Grad af Resignation ved at frasælde Vencævnelsen „Communalbestyrelsen“, skjøndt flere af Udvalgets Medlemmer vare enige om, at Ordet „Byraad“ ikke var noget adæquat eller rigtigt Udtryk for det, der derved skulde betegnes. Men jeg havde saa rigtignok til Gjen gjæld ventet, at den ærede Minister vilde have viist Udvalget den Imødekommen at tillade Indførelsen af Ordet „Ordsfører“ for de umiddelbart valgte Medlemmers Formand. Naar den ærede Minister har sagt, at der Ingen var, for hvem Ordsføreren kunde føre Ordet, saa troer jeg dog dertil at burde svare, at han vil komme til at føre Ordet accurat i de samme Tilfælde, i hvilke det tidligere er blevet ført af Formanden for Borgerrepræsentationen. Det hører nu engang med til Begrebet om den communale Repræsentation, at Borgmesteren og Formanden for Borgerrepræsentanterne ved alle Leiligheder skulle følges sammen, og da fører navnlig Formanden for Borgerrepræsentanterne Ordet. Men der er jo derhos ogsaa i Lovforslaget anvist bestemte Forretninger, med Hensyn til hvilke han virkelig kommer til at fremtræde som Ordsfører for de umiddelbart valgte Medlemmer, f. Ex., naar de skulle samles for at tage Regnskabsudførelser under Paafjendelse, naar der afholdes Samlinger i Anledning af Valg, som de umiddelbart valgte Medlemmer skulle foretage alene; ved disse Leiligheder fører han jo dog Ordet for dem. Dertil kommer, at det, idet saavel Lovforslaget som Udvalgets Fleertals Forslag betegne Borgmesteren som Formand for Byraadet, dog synes noget besynderligt, at der i een Forsamling skal sidde 2 Formænd. Endelig er Udtrykket „Ordsfører“ et Ord, der

jo ogsaa i vore Nabolande bruges som Betegnelse for, hvad vi kalde Formand. Jeg synes derfor, at det er et godt Ord, som ikke paa nogen Maade bør forkastes. Det er desuden et Ord, som vi jo her i Rigsdagen bestandigt bruge, saa at det i alt Fald ikke kan klinge fremmed for noget Dre. — De øvrige Endringsforslag, der ere stillede af Udvalget til det Afssnit, der er under Forhandling, erindrer jeg ikke, at den ærede Minister har udtalt sig om; idetmindste har han da ikke udtalt sig imod, at de vedtages.

Tobiesen: Jeg vil ikke nægte, at det Angreb, som det høitærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Lohmann) rettede mod det foreliggende Endringsforslag af Minoriteten, forundrede mig noget. Det ærede Medlem viste hen til, at i en saa vigtig Sag som den nærværende maatte man tage et væsentligt Hensyn til, hvad Ministeren foreslog, i hvilken Skikkelse Lovudkastet kom fra Ministeren. Jeg tør ikke nægte, at en saadan Indvending fra det høitærede Medlem vilde have en overordentlig Betydning i mine Dine, hvis han selv og mange andre Medlemmer stadigt havde denne Tanke for Die, stadigt toge et saadant Hensyn til den Skikkelse, hvori Lovudkastet forelagte; men i den meget korte Tid, jeg har havt Leilighed til at gjøre Erfaringer her i Repræsentationen, har jeg kun hørt denne Indvending fremsat i saadanne Tilfælde, hvor man ønskede at komme et Forslag tillids, men meget sjældent har jeg seet, at man har ladet sig bevæge til at tage et saadant Hensyn ved Afstemning over Forslag, som man selv er gunstigt stemt for. Jeg kan saaledes ikke tillægge en saadan Indvending fra det ærede Medlem nogen overordentlig Vægt i dens Almindelighed, og jeg kan saa meget mindre gjøre det, som den høitærede Indenrigsminister ingenlunde kan siges at have stillet sig saaledes til dette Forslag, at han skulde have sagt: Jeg modsætter mig overhovedet, at Borgmesteren bliver valgt. I dette Tilfælde vilde der ganske sikkert være en vægtig Grund imod Mindretallets Forslag; men den ærede Minister staaer med Hensyn til dette Punkt paa samme Standpunkt som Udvalget, det nemlig, at der kun er Spørgsmaal om en Udsættelse,